Powszechny

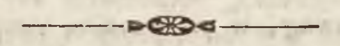
Dziennik praw krajowych i rządowych

dla

kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi wraz z Księstwami Oświecimskiém i Zatorskiém, tudzież z Wielkiém Księstwem Krakowskiém.

Część VI.

Wydana i rozesłana dnia 12. Marca 1852.

Allgemeines

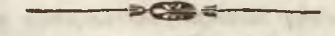
Landes-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kronland Galizien und Lodomerien mit den Herzogthümern Auschwitz und Zator und dem Großherzogthume Krakau.

VI. Stück.

Ausgegeben und versendet am 12 März 1852.

Jahrgang 1852.

19.

Rozporządzenie Rządu krajowego z dnia 2. Grudnia 1851 *),

wydane do wszystkich urzędów obwodowych i magistratu lwowskiego (za równoczesnem udzieleniem odpisu naczelnikowi komisyi gubernijalnej w Krakowie ku dalszemu wydaniu odpowiednych poleceń do podległych władz politycznych tameeznego okręgu),

którem objęte są data do certyfikatów cen drzewa dla stacyj żandarmeryi, i poświadczenia tego przez władze miejscowe.

W skutek rozporządzenia wysokiego Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 24. z. m. za l. 24666 udziela się urzędowi N. wyciąg rozporządzenia, które toż wysokie Ministerstwo względem jednakowego układania certyfikatów ceny drzewa wydało razem do głównej inspekcyi żandarmeryi.

Wzywa się przeto N.. aby

(dodatek do urzędów cyrkułowych)

do podległych sobie władz politycznych stosowne wydał zlecenia, a osobliwie

(do wszystkich)

na to baczył, iżby w poświadczaniu cen drzewa postępowano ze scisłą sumiennością i z uwzględnieniem uwag, w powyższem rozporządzeniu do głównej inspekcyi poczynionych.

Gołuchowski m. p.

Aneks do l. 19.

Wyciąg rozporządzenia Ministrowskiego z dnia 24. Listopada 1851 za l. 24666,

wydanego do c. k. głównej inspekcyi żandarmeryi.

Mające się przesełać certyfikaty ceny drzewa na stacyjach żandarmeryi, powinny zawierać data następujące:

a) Gdy przy stanowieniu cen za podstawę służyć powinna miara niższo-austryjacka, t. j. sążeń wysokości 6 stóp, szerokości 6 stóp i długości 30 cali, a w niektórych okolicach ta miara co do długości drzewa nie jest używana, zatem w takim razie poświadczenie ceny może opiewać także na inną miarę długości, n. p. na cali 36 albo 24, w którym przypadku wszakże cenę na miarę normalną 30 cali długości zredukować należy.

b) Jeżeli drzewo podług stosunków miejscowych z większej lub mniejszej odległości pobierane będzie, tedy wtenczas różniącą się zapłatę za podwody,

---

*) Odpis tego rozporządzenia udzielono zarazem bukowińskiemu urzędowi obwodowemu ku dalszemu wydaniu odpowiednych poleceń do władz politycznych onemu podległych tudzież c. k. komendzie pułku żandarmeryi we Lwowie ku powzięciu wiadomości.

19.

Erlaß des Landesguberniums vom 2. Dezember 1851 *),

an sämmtliche Kreisämter und den Stadtmagistrat in Lemberg, (unter gleichzeitiger Mittheilung einer Abschrift an den Vorsteher der Gubernial-Kommission in Krakau, zur weiteren geeigneten Veranlassung an die im dortigen Gebiete bestehenden politischen Unterbehörden),

enthaltend die Daten der Holzpreiszertifikate für die Gensd'armerie-Stazionsorte und die Bestätigung derselben von Seite der Ortsbehörden.

In Folge Erlaßes des hohen Ministeriums des Innern vom 24. v. M. Zahl 24666 wird dem .... ein Auszug des Erlaßes mitgetheilt, welcher von diesem hohen Ministerium wegen gleichmäßiger Verfassung der Holzpreis-Zertifikate unter Einem an die Gensd'armerie-General-Inspekzion ergangen ist.

Das (der) .... wird demnach aufgefordert:

(Beisatz für die Kreisämter)

an die politischen Unterbehörden das Geeignete zu erlassen und insbesondere

(für alle)

darauf zu halten, daß bei der dießfälligen Bestätigung der Holzpreise mit strenger Gewissenhaftigkeit und mit Hinblick auf die in dem obigen Erlaße an die General-Inspekzion ersichtlichen Bemerkungen vorgegangen werde.

Goluchowski m. p.

Beilage zu Nro. 19.

Auszug aus dem Ministerial-Erlaße vom 24. November 1851 Zahl 24666,

an die k. k. General-Inspekzion der Gensd'armerie.

Die von den Gensd'armerie-Stazionsorten einzusendenden Holzpreis-Zertifikate haben folgende Daten zu enthalten:

a) Da bei der Preisbestimmung das niederösterreichische Maß, die Klafter 6 Schuh hoch, 6 Schuh breit und 30 Zoll lang, zur Grundlage zu dienen hat, jedoch das Holz in manchen Orten in diesem Längenmaße nicht gangbar ist; so kann in diesem Falle die Preisbestätigung auch auf ein anderes Längenmaß, z. B. auf 36 oder 24 Zoll lauten, in welchem Falle aber der Preis auf das Normalmaß von 30 Zoll Länge zu reduziren seyn wird.

b) Wird das Holz nach den Ortsverhältnissen von einer größeren oder minderen Entfernung bezogen, so kann der hiernach sehr verschiedene Fuhrlohn für die Bei-

---

*) Eine Abschrift dieses Erlaßes ist unter Einem auch dem Bukowinaer Kreisamte zur weiteren geeigneten Veranlassung an die unterstehenden politischen Behörden, und dem k. k. Gensd'armerie-Regiments-Kommando in Lemberg zur Wissenschaft zugemittelt worden.

dostawiające drzewo do koszar żandarmeryi, wrachować można do ceny drzewa, wszakże za rznięcie i rąbanie nic rachować się nie powinno.

c) Za podstawę ma służyć cena takiego gatunku drzewa twardego lub miękkiego, jaki biorąc $^3/_4$ sążnia drzew twardego za sążeń jeden miękkiego, najtaniej kupić można; należy zatem poświadczyć tak cenę drzewa twardego, jak i miękkiego, a tam gdzie jednego lub drugiego gatunku nie sprzedają, tę okoliczność wyraźnie dopisać.

20.

Rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświecenia z dnia 1. Stycznia 1852,

(w Dzienniku praw państwa, część V., nr. 18, wydana dnia 24. Stycznia 1852),

obowiązujące w krajach koronnych: Czech, Morawii, Szląska, Wyższej i Niższej Austryi, Solnogrodu, Styryi, Karyntyi, Pobrzeża, Galicyi i Bukowiny,

mocą którego ustanowiono kwotę taksy szkolnej w gimnazyjum, i uregulowano postępowanie co do uwolnienia od tejże opłaty.

Najjaśniejszy Pan, Jego C. K. Apostolska Mość, raczył najwyższem postanowieniem Swojem d^tto^ Wiedeń 28. Grudnia 1851 r., najłaskawiej uchwalić, ażeby w niżej wymienionych miastach tych krajów koronnych, w których obowiązuje przepis niniejszy, taksa szkolna w gimnazyjum ustanowioną została w kwocie dwunastu, po innych zaś gimnazyjach tychże krajów w kwocie ośmiu złt. r. mon. kon. na jeden rok szkolny; oraz, ażeby baczyć na to, aby uchylone zostały nadużycia co do uwolnienia od opłaty taksy szkolnej.

W skutku tego wydane zostają dla ścisłego przestrzegania, następujące przepisy:

§. 1.

Po gimnazyjach, w których taksa szkolna pobieraną i do funduszu szkolnego odwożoną bywa, należy opłacać takową na przyszłość w kwotach następujących:

W miastach: Wiedniu, Lincu, Pradze, Bernie, Ołomuńcu, Solnogrodzie, Gracu, Lublanie, Celowcu, Tryjeście, Lwowie i Krakowie, bez różnicy klasy niższego lub wyższego gimnazyjum, w kwocie sześciu złt. r. m. k., w innych zaś gimnazyjach krajów na wstępie rzeczonych, w kwocie czterech złt. r. na jedno półrocze.

stellung des Holzes bis in die Gensd'armerie-Kasernen in den Holzpreis mit einbezogen werden, wogegen für das Hacken und Schneiden nichts einzurechnen kömmt.

c) Hat der Preis jener Gattung des harten oder weichen Brennholzes zur Basis zu dienen, welche in dem Verhältnisse, wornach $^3/_4$ Klafter hartes als Aequivalent für Eine Klafter weiches gelten, am billigsten zu stehen kommt; daher sowohl der Preis des harten, als auch des weichen Holzes zu bestätigen ist, und dort, wo die eine oder die andere Gattung nicht verkäuflich ist, dieses ausdrücklich bemerkt werden muß.

20.

Verordnung des Ministeriums für Kultus und Unterricht vom 1. Jänner 1852,

(im Reichs-Gesetzblatte, V. Stück, Nro. 18, ausgegeben am 24. Jänner 1852),

wirksam für die Kronländer Böhmen, Mähren, Schlesien, Ober- und Niederösterreich, Salzburg, Steiermark, Krain, Kärnthen, Küstenland, Galizien und Bukowina,

womit der Betrag des Schulgeldes an Gymnasien festgesetzt und der Vorgang bei Zugestehung der Befreiung von dieser Leistung geregelt wird.

Seine k. k. apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschließung, ddto Wien den 28. Dezember 1851, Allergnädigst zu bewilligen geruhet, daß in den nachbenannten Städten derjenigen Kronländer, für welche die gegenwärtige Vorschrift wirksam ist, das Gymnasialschulgeld mit zwölf Gulden K. M., an den übrigen Gymnasien dieser Länder aber mit acht Gulden K. M. für Ein Schuljahr festzusetzen und dabei Sorge zu tragen sei, daß den Mißbräuchen bei Bewilligung der Befreiung vom Unterrichtsgelde begegnet werde.

Es werden demnach folgende Bestimmungen zur genauen Beobachtung vorgezeichnet:

§. 1.

An Gymnasien, an welchen Schulgeld eingehoben und in den Studienfond abgeführt wird, ist solches künftig in nachstehenden Beträgen zu entrichten:

In den Städten Wien, Linz, Prag, Brünn, Olmütz, Salzburg, Gratz, Laibach, Klagenfurt, Triest, Lemberg und Krakau, ohne Unterschied der Klasse des Unter- und Ober-Gymnasiums, mit sechs Gulden Konv. M., an den übrigen Gymnasien der im Eingange genannten Länder mit vier Gulden K. M. für Ein Semester.

§. 2.

Taksa szkolna opłaconą być winna z góry w ciągu pierwszego miesiąca każdego rozpoczynającego się półrocza. Uczniom nie mogącym się wykazać w ciągu tego terminu, że zapłacili taksę szkolną, lub że od opłaty tejże wolnymi są, nie wolno już więcej uczęszczać do szkoły.

Uczniowie prywatni wykazać się mają, że zapłacili taksę szkolną, zanim do egzaminu półrocznego przypuszczonymi będą.

§. 3.

Nie będzie zwrócona taksa szkolna uczniowi, który ją zapłacił, nawet i wtenczas, jeżeli jeszcze przed upływem półrocza całkiem wystąpi, lub wykluczonym zostanie. Jeżeli zaś tylko z jednego gimnazyjum przechodzi do innego na którym równie płynąć ma do funduszu szkolnego taksa szkolna, wówczas poświadczenie, iż taksa szkolna złożoną została, równą moc ma także i w tym zakładzie naukowym, do którego przestąpić uczeń jest zmuszonym.

§. 4.

Taksę szkolną winni opłacać z reguły wszyscy uczniowie publiczni, tudzież wszyscy jako prywatni zapisani.

Kto pobiera stypendyjum, lub w używaniu stoi miejsca funduszowego, albo kto do spiewania na chórze lub w inny sposób tym podobny obracanym bywa, nie będzie już na przyszłość li dla tego od opłaty taksy szkolnej uwolniony; jednakże mogą być uwolnieni od taksy szkolnej także i stypendyści i spiewający na chórze chłopcy i t. p., jeżeli ze względu na kwotę stypendyjum zastosować się dadzą do nich w całej objętości postanowienia §. 5.

Klerycy zaś zakonów regułą związanych, którym pozwolono przyjmować uczniów ostatnich dwóch klas gimnazyjum wyższego, uwolnieni są od obowiązku opłacania taksy szkolnej.

§. 5.

Uczniowie publiczni gimnazyjów, mają prawo do uwolnienia od taksy szkolnej, jeżeli

a) w ostatniem upłynionem półroczu zupełnie zadowolnią, t. j. jeżeli z pilności, uwagi i obyczajności otrzymali świadectwo najlepsze, w naukach zaś takim postępem się odznaczyli, iż uznani zostali za dojrzałych do regularnej kontynuacyi takowych;

b) jeżeli tak oni sami, jako też ci, którzy mają obowiązek utrzymywania ich, prawdziwie są ubogimi, t. j. jeżeli majątkowe ich stosunki tak są szczupłe, iż by nie byli w stanie opłacić taksy szkolnej, bez uszczerbku najdotkliwszego.

Uczniowie prywatni nie mogą być uwolnieni od opłaty taksy szkolnej.

§. 2.

Das Schulgeld ist während des ersten Monates jedes beginnenden Semesters vorhinein zu erlegen. Schülern, welche während dieser Frist über die Entrichtung des Schulgeldes, oder über die Befreiung von dieser Leistung sich auszuweisen nicht vermögen, ist der fernere Besuch der Schule nicht zu gestatten.

Privatisten haben, bevor sie zur Semestralprüfung zugelassen werden, über die Entrichtung des Unterrichtsgeldes sich auszuweisen.

§. 3.

Das Schulgeld wird dem Schüler, welcher es gezahlt hat, auch dann nicht zurückgestellt, wenn er noch vor Ausgang des Semesters gänzlich austritt, oder ausgeschieden wird. Findet jedoch nur ein Uebertritt an ein anderes Gymnasium Statt, von welchem das Schulgeld gleichfalls in den Studienfond einfließt, so gilt die Empfangsbestätigung über das bezahlte Schulgeld auch für die Unterrichtsanstalt, an welche zu übertreten der Schüler gezwungen ist.

§. 4.

Das Schulgeld haben in der Regel alle öffentlichen und alle als Privatisten eingeschriebenen Schüler zu entrichten.

Der Genuß eines Stipendiums oder Stiftungsplatzes, die Verwendung als Chorsänger einer Kirche und andere ähnliche Verhältnisse begründen künftig nicht mehr die Befreiung von der Zahlung des Schulgeldes, jedoch können auch Stipendisten, Chorsängerknaben u. dgl. vom Schulgelde befreit werden, wenn mit Rücksicht auf den Betrag des Stipendiums die Bestimmungen des §. 5 im ganzen Umfange auf sie Anwendung finden.

Dagegen bleiben die Kleriker derjenigen Regular-Orden, denen die Aufnahme von Schülern der beiden letzten Klassen des Obergymnasiums gestattet ist, von der Verpflichtung zur Entrichtung des Unterrichtsgeldes ausgenommen.

§. 5.

Oeffentliche Schüler der Gymnasien haben Anspruch auf Befreiung vom Schulgelde, wenn sie

a) im letztverflossenen Semester vollständig entsprochen, d. i. in Beziehung auf Fleiß, Aufmerksamkeit und Sitten das beste Zeugniß erlangt und in ihren Studien einen solchen Fortgang gezeigt haben, daß sie zur regelmäßigen Fortsetzung derselben für reif erkannt worden sind;

b) wenn sowohl sie selbst, als auch diejenigen, welche die Obliegenheit haben, sie zu erhalten, wahrhaft dürftig, d. i. deren Vermögensverhältnisse so beschränkt sind, daß ihnen die Bestreitung des Schulgeldes nicht ohne die empfindlichsten Entbehrungen möglich seyn würde.

Privatisten können von der Entrichtung des Schulgeldes nicht befreit werden.

§. 6.

Ażeby uzyskać dla ucznia gimnazyjalnego uwolnienie od opłaty taksy szkolnej, należy uczynić podanie do dyrekcyi tego gimnazyjum, w którem odbywa nauki, i załączyć do takowego świadectwo z ostatniego półrocza, tudzież świadectwo o stosunkach majątkowych. To ostatnie świadectwo wystawione być winno przez przełożonego gminy i miejscowego proboszcza, i nie może być dawniej wystawione jak rok przed podaniem. Obejmować winno okoliczne uzasadnienie wyrzeczonych w nim zdań o stosunkach majątkowych.

§. 7.

Ciało nauczycielskie winno załączenia powyższe rozpoznać, takowe z postrzeżeniami własnemi porównać, przymioty ucznia dokładnie ocenić i sumiennie swe wnioski przedłożyć władzy szkolnej krajowej. Ciało nauczycielskie odpowiedzialnem jest tak za wnioski takowe, jakoteż i za scisłe rozpoznanie i sprawdzenie przedstawionych przez niego okoliczności istotnych.

§. 8.

Wnioski ciała nauczycielskiego rozstrzyga władza szkolna krajowa.

Przeciw temu rozstrzygnieniu nie ma rekursu; dopuścić można tylko przedstawienie do Namiestnika, jako przełożonego władzy szkolnej krajowej.

§. 9.

Uwolnienie od opłaty szkolnej, uzyskane wedle zasad niniejszych, trwa przez całe gimnazyjum, dopóki trwają powody, dla których udzielonem zostało; zatrzymuje ono moc swoję także, jeżeli uczeń przechodzi na inne gimnazyjum, a nawet i wtenczas, kiedy co do wymiaru opłaty szkolnej, mającej wpływać do funduszu szkolnego, zachodzi różnica w obudwóch zakładach.

§. 10.

Uwolnienie działać poczyna z tem półroczem, w którem takowe dozwolonem zostało. Opłacona już raz taksa szkolna, nie może być zwróconą, wyjąwszy, jeżeli uwolnienie udzielone zostało do wiadomości dopiero po upływie terminu, wyznaczonego do opłacenia taksy szkolnej na rozpoczęte półrocze. Za upłynione półrocze, z którego postępy w naukach przedłożone były do poparcia podania o uwolnienie od opłaty, taksa szkolna zwróconą nie będzie (§. 3).

§. 11.

Uwolnienie od opłaty szkolnej ustaje:

a) z polepszeniem stosunków majątkowych uwolnionego lub tych osób, którzy mają obowiązek utrzymania go;

§. 6.

Um die Befreiung von dem Schulgelde für einen Gymnasialschüler zu erlangen, ist ein Gesuch bei der Direkzion des Gymnasiums, an welchem er studirt, zu überreichen, und solches mit dem Zeugniße über das letzte Semester und mit einem Zeugniße über die Vermögensverhältnisse zu belegen. Letzteres ist von dem Gemeindevorsteher und dem Ortsseelsorger auszustellen, und darf bei der Ueberreichung nicht vor mehr als Einem Jahre ausgefertiget worden seyn. Es hat die umständliche Begründung der, über die Vermögensverhältnisse darin ausgesprochenen Ansichten zu enthalten.

§. 7.

Der Lehrkörper hat diese Belege zu prüfen und mit seinen eigenen Wahrnehmungen zu vergleichen, die Eigenschaften des Bittstellers genau zu würdigen, und seine gewissenhaften Anträge an die Landesschulbehörde zu stellen. Sowohl für diese, wie auch für die genaue Erforschung und die Wahrheit der von ihm dargestellten thatsächlichen Verhältnisse bleibt der Lehrkörper verantwortlich.

§. 8.

Ueber die Anträge des Lehrkörpers entscheidet die Landesschulbehörde.

Gegen diese Entscheidung findet kein Rekurs Statt, sondern ist lediglich eine Vorstellung an den Statthalter als den Vorstand der Landesschulbehörde zuläßig.

§. 9.

Die nach diesen Grundsätzen erlangte Befreiung vom Unterrichtsgelde gilt bei Fortdauer der Gründe ihrer Gewährung durch das ganze Gymnasium, und behält diese Geltung auch beim Uebertritte des Schülers an ein anderes Gymnasium selbst dann, wenn eine Verschiedenheit im Ausmaße des, zu Handen des Studienfondes eingehobenen Schulgeldes beider Anstalten obwaltet.

§. 10.

Der Genuß der Befreiung beginnt mit demjenigen Semester, in welchem die Bewilligung derselben erfolgt ist. Eine Zurückzahlung des einmal erlegten Schulgeldes kann daher nur dann stattfinden, wenn die Bewilligung erst nach der, zur Entrichtung des Schulgeldes für das angetretene Semester festgesetzten Frist bekannt gegeben worden seyn sollte. Für das vorhergegangene Halbjahr, aus welchem die Studienerfolge dem Einschreiten um Schulgeldbefreiungen zum Grunde gelegt worden sind, wird eine Zurückzahlung des Unterrichtsgeldes nicht geleistet (§. 3.).

§. 11.

Der Verlust der Schulgeldbefreiung erfolgt:

a) wegen eingetretener günstigeren Vermögens-Verhältnisse des Befreiten oder derjenigen Personen, denen die Erhaltung desselben obliegt;

b) z powodu niedostatecznych postępków w naukach, lub złych obyczajów uwolnionego.

To dotycze wprost i bez wyjątku takich uczniów:

1. którzy z gimnazyjum zostali wykluczeni;

2. którzy na końcu pierwszego półrocza otrzymali trzecią ogólną klasę w świadectwie, lub też

3. na końcu drugiego półrocza otrzymali drugą lub trzecią ogólną klasę w świadectwie, albo

4. którzy dla udowodnionej skazy, plamiącej charakter moralny, otrzymali niekorzystne świadectwo z obyczajów.

Uczniom, którzy w końcu pierwszego półrocza otrzymali w świadectwie drugą klasę ogólną, lub niepomyślne świadectwo obyczajności, z powodu postępowania wprawdzie kary godnego, wszelako niedopuszczającego jeszcze uzasadnionego powątpiewania o moralnym rozwoju charakteru, może być wyjątkowo pozostawione uwolnienie od opłaty taksy szkolnej ze strony szkolnej władzy krajowej, na wniosek ciała nauczycielskiego, jeżeli szczególne zatem przemawiają powody.

§. 12.

Jeżeli z powodu udowodnionej choroby, lub innych ważnych okoliczności, nie można było w końcu półrocza ustanowić z pewnością klasyfikacyi ucznia według ogółu prac jego w ciągu kursu, i jeżeli z przyczyny tej później z nim egzamin odbyć musiano, w tym razie takowe późniejsze egzaminowanie nie pociąga za sobą utraty uwolnienia. Jednakowoż egzamin winien być złożony w takim razie w pierwszych czterech tygodniach półrocza następującego.

Również nie utraca uwolnienia od opłaty szkolnej uczeń, który w ciągu pierwszego kursu przed klasyfikacyją dobrowolnie wraca do poprzedzającej klasy szkolnej, jeżeli nie zachodzi jeden z przypadków przewidzianych w §. 11.

§. 13.

Niniejsze rozporządzenia obowiązywać zaczną z początkiem kursu letniego 1852 tak dalece, iż za tenże kurs letni opłacane być muszą tytułem taksy szkolnej, kwoty w §. 1. wyrażone, tudzież iż przy rozpoczęciu takowego uczniowie, według powyższych przepisów mniemający mieć prawo do uwolnienia od opłaty szkolnej, równie jak uczniowie obecnie już uwolnieni, domagać się winni uwolnienia w sposób w §. 6. wskazany.

Thun m. p.

b) wegen nicht hinreichenden Fortganges in den Studien, oder wegen schlechten Sitten des Befreiten.

Diese Folge trifft ohne weiters und ohne Ausnahme diejenigen Schüler,

1. welche von Gymnasien ausgeschlossen werden;

2. welche die dritte allgemeine Zeugnißklasse am Schluße des ersten Semesters, oder

3. die zweite oder dritte allgemeine Zeugnißklasse am Schluße des zweiten Semesters, oder

4. welche wegen Beweisen eines den sittlichen Charakter gefährdenden Gebrechens ein ungünstiges Sittenzeugniß erhalten.

Schüler, welche am Schluße des ersten Semesters die zweite allgemeine Zeugnißklasse, oder ein ungünstiges Sittenzeugniß wegen eines Betragens erhielten, daß zwar Ahndung verdient, aber noch keinen Zweifel an der sittlichen Entwicklung des Charakters zu begründen geeignet ist, kann die Fortdauer der Befreiung von der Entrichtung des Schulgeldes über Antrag des Lehrkörpers von der Landes-Schalbehörde ausnahmsweise bewilliget werden, wenn besondere Gründe dafür sprechen.

§. 12.

Konnte wegen erwiesener Krankheit oder anderen wichtigen Umständen am Schluße eines Semesters die Klassifizirung eines Schülers nach der Summe seiner Leistungen während des Kurses nicht mit Beruhigung stattfinden, und mußte deßhalb mit ihm nachträglich eine Prüfung vorgenommen werden, so hat diese Nachholung den Verlust der Befreiung nicht zur Folge. Diese Prüfung muß jedoch binnen der ersten vier Wochen des nächstfolgenden Semesters abgelegt worden seyn.

Ebenso wenig geht die Befreiung von der Schulgeldzahlung für einen Schüler verloren, der während des ersten Semesters vor erfolgter Klassifizirung in die vorhergehende Schulklasse freiwillig zurücktritt, wenn nicht einer der im §. 11 vorgesehenen Fälle im Mittel liegt.

§. 13.

Diese Anordnungen treten mit Anfang des Sommer-Semesters 1852 in Wirksamkeit, so zwar, daß für dieses Sommer-Semester die im §. 1 festgesetzten Beträge als Schulgeld zu entrichten seyn werden, und daß auch bei Beginn desselben diejenigen Schüler, mit Einschluß der bisher befreiten, welche nach den obigen Bestimmungen einen Anspruch auf Befreiung vom Schulgelde stellen zu können glauben, solchen auf die im §. 6 vorgezeichnete Weise geltend zu machen haben werden.

Thun m. p.

21.

Rozporządzenie Ministerstwa kultury krajowej i górnictwa z dnia 6. Stycznia 1852,

(w Dzienniku praw państwa, część V., nr. 19, wydana dnia 24. Stycznia 1852),

względem ustanowienia wieku życia wymaganego od personale pomocniczego leśno-strażniczego, zarazem technicznego, celem przypuszczenia do egzaminu rządowego.

Ministeryjum kultury krajowej i górnictwa widzi się wielokrotnie spowodowanem dozwolić przypuszczenia i tych kandydatów do egzaminów rządowych, przepisanych dla personale pomocniczego leśno-strażniczego zarazem technicznego, którzy liczą wprawdzie tylko lat ośmnaście życia swego, lecz już z innych wymogów wykazać się w stanie są.

Zaczem traci moc swą dotyczące postanowienie ustępu 3. oddziału B. rozporządzenia prowizorycznego z dnia 16. Stycznia 1850, zawartego w Dzienniku praw państwa XXVI., nr. 63, względem zaprowadzenia egzaminów rządowych dla leśniczych etc. wydanego.

Thinnfeld m. p.

22.

Cesarskie rozporządzenie z dnia 18. Stycznia 1852 *),

(w Dzienniku praw państwa, część V., nr. 21, wydana dnia 24. Stycznia 1852),

obowiązujące w tych krajach koronnych, w których ustawa karna na przestępstwa skarbowe z dnia 11. Lipca 1835 jest zaprowadzona,

mocą którego ustanawia się nowe postanowienia karne na przemycanie niektórych towarów kosztownych i na niektóre dotyczące ciężkie przestępstwa skarbowe.

Jeżeli z którym z przedmiotów w taryfie celnej z dnia 6. Listopada 1851, pod liczbami oddziałowemi 64 *g*, 66 *f*, 67 *b*, 69 *e*, 71 *c*, 76 *d* i *e*, 92 *a* i *b*, i 93 *a* i *b*, wyszczególnionych, popełniono lub usiłowano albo przemycenie, albo też jedno z ciężkich przestępstw skarbowych, w ustawie karnej na przestępstwa skarbowe z dnia 11. Lipca 1835 (w cz. I, rozdz. 10, 13 i 14) oznaczonych, służyć ma, począwszy od dnia 1. Lutego 1852, za podstawę dla wymiaru kary pieniężnej, oznaczyć się mającej podług postanowień co dopiero wspomnio-

---

*) To rozporządzenie Cesarskie udzielono okólnikiem krajowej dyrekcyi finansów z dnia 26. Stycznia 1852 za l. 4000, wszystkim administracyjom powiatowym, urzędom dochodowym wykonawczym, kasom głównej krajowej, filijalnym i zbiorowym, tudzież urzędom podatkowym i organom straży finansowej dla scisłego zachowania.

21.

Verordnung des Ministeriums für Landeskultur und Bergwesen vom 6. Jänner 1852,

(Im Reichs-Gesetzblatte, V. Stück, Nr. 19, ausgegeben am 24. Jänner 1852),

in Betreff der Festsetzung des erforderlichen Lebensalters für die Zulassung zur Staatsprüfung des Forstschutz- und technischen Hilfspersonales.

Das Ministerium für Landeskultur und Bergwesen hat sich aus mehrfachen Rücksichten veranlaßt gefunden, zu gestatten, daß zur Staatsprüfung des Forstschutz- und technischen Hilfspersonales Kandidaten, welche das achtzehnte Lebensjahr vollendet haben, sobald sie die übrigen Erfordernisse nachzuweisen vermögen, zugelassen werden dürfen.

Hiedurch wird die betreffende Bestimmung des Absatzes 3, Abtheilung B, der provisorischen Verordnung vom 16. Jänner 1850, Reichsgesetzblatt XXVI, Nr. 63, in Betreff der Einführung von Staatsprüfungen für Forstwirthe ꝛc., außer Wirksamkeit gesetzt.

Thinnfeld m. p.

22.

Kaiserliche Verordnung vom 18. Jänner 1852 *),

(im Reichs-Gesetzblatte V. Stück, Nro. 21, ausgegeben am 24. Jänner 1852),

giltig für jene Kronländer, in welchen das Strafgesetz über Gefällsübertretungen vom 11. Juli 1835 eingeführt ist,

womit in Ansehung des Schleichhandels mit einigen kostbaren Waaren, sowie mehrerer schwerer Gefällsübertretungen hinsichtlich derselben, neue Strafbestimmungen angeordnet werden.

In den Fällen, wo mit einem der, in dem Zolltarife vom 6. November 1851, unter den Abtheilungszahlen 64 g, 66, f, 67 b, 69 e, 71 c, 76 d, und e, 92 a und b und 93 a und b aufgeführten Gegenstände Schleichhandel, oder eine der, im Strafgesetze über Gefällsübertretungen vom 11. Juli 1835 (I. Theil, 10., 13. und 14. Hauptstück), bezeichneten schweren Gefällsübertretungen begangen oder versucht wurde, ist, vom 1. Februar 1852 angefangen, bei dem Ausmaße der nach den Bestimmungen des bezogenen Strafgesetzes zu verhängenden Geldstrafe nicht die Abgabengebühr

---

*) Diese kaiserliche Verordnung ist mittelst Zirkulare der Finanz-Landes-Direkzion vom 26. Jänner 1852 Z. 4000 sämmtlichen Kameral-Bezirks-Verwaltungen, ausübenden Gefällsämtern, Landeshaupt-, Filial- und Sammlungskassen, Steuerämtern und Finanzwach-Organen zur genauen Darnachachtung mitgetheilt worden.

nej ustawy karnej, nie należytość podatkowa przez przestępstwo ukrócona, lub na ukrócenie wystawiona, ale raczej wartość przedmiotu przestępstwa, przyczem co się tycze zazad, w tej mierze zachować się mających, zastosowane być winny §§. 49, 50, 52, 53, 54 i 203 ustawy karnej na przestępstwa skarbowe.

Franciszek Józef m. p.

Schwarzenberg m. p.

Z Najwyższego rozkazu:

Ransonnet m. p.

Dyrektor kancelaryi Rady ministrów.

23.

Rozporządzenie Ministerstwa finansów z dnia 20. Stycznia 1852,

(w Dzienniku praw państwa, część V., nr. 23, wydana dnia 24. Stycznia 1852),

obowiązujace we wszystkich krajach koronnych spólnego związku celnego,

którem się na mocy najwyższego postanowienia z dnia 24. Grudnia 1851 ustanawia, iż nowa taryfa celna wejść ma w wykonanie z dniem 1. Lutego 1852 w całym obrębie terytoryjum celnego, lubo jeszcze nie we wszystkich językach Dziennika praw państwa obwieszczona.

Ponieważ nowa taryfa celna we wszystkich językach państwa przed 1-m Lutego r. b. nie może być wydrukowaną i wydaną, w języku niemieckim zaś już obwieszczoną została, a wydanie w języku włoskim w tych krajach koronnych, gdzie odbywane bywają interesa w tymże języku, nieochybnie jeszcze w biegu tego miesiąca rozesłanem będzie, ogłasza się niniejszem na mocy najwyższego postanowienia Jego C. K. Apostolskiej Mości z dnia 24. Grudnia 1851, następujące oświadczenie: „Nowa taryfa celna wejść ma w wykonanie z dniem 1. Lutego 1852, w całym obrębie terytoryjum celnego, lubo takowa nie została jeszcze wydaną we wszystkich językach Dziennika praw państwa“.

Baumgartner m. p.

24.

Rozrządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 21. Stycznia 1852,

(w Dzienniku praw państwa, część V., nr. 24, wydana dnia 24. Stycznia 1852),

którem obwieszczone zostaje, iż w skutek najwyższego postanowienia z dnia 17. Stycznia 1852 r. ustaje prokuratoryja jeneralna przy najwyższym trybunale sądowym i kasacyjnym.

Ponieważ na przyszłość, stosownie do cesarskiego rozporządzenia z dnia 11. Stycznia 1852 r. §. 12 (Nr. 5. Dz. pr. p.), trybunał kasacyjny wszystkie zaża-

welche durch die Uebertretung verkürzt, oder der Verkürzung ausgesetzt wurde, sondern jederzeit der Werth des Gegenstandes der Uebertretung zu Grunde zu legen, und es sind hinsichtlich der hiebei zu beobachtenden Grundsätze die §§. 49, 50, 52, 53, 54 und 203 des Strafgesetzes über Gefällsübertretungen anzuwenden.

Franz Joseph m. p.

F. Schwarzenberg m. p.
Auf Allerhöchste Anordnung:
Ransonnet m. p.
Kanzlei-Direktor des Ministerrathes.

23.

Erlaß des Finanzministeriums vom 20. Jänner 1852,

(im Reichs-Gesetzblatte V. Stück, Nro. 23, ausgegeben am 24. Jänner 1852),

giltig für alle Kronländer des gemeinschaftlichen Zollverbandes,

wodurch in Folge Allerhöchster Entschließung vom 24. Dezember 1851 bestimmt wird, daß der neue Zolltarif am 1. Februar 1852 im ganzen Umfange des Zollgebiethes in Wirksamkeit zu treten habe, wenn auch bis dahin die Kundmachung desselben durch das Reichsgesetzblatt nicht in allen Sprachen des Reiches stattgefunden haben wird.

Da es nicht möglich ist, daß der Druck und die Hinausgabe des neuen Zolltarifes in allen Sprachen des Reiches vor dem 1. Februar 1852 erfolge, so wird bei dem Umstande, als die Kundmachung desselben in deutscher Sprache bereits bewirkt wurde, und die Versendung der Ausgabe in italienischer Sprache in jene Länder, wo die Geschäftssprache italienisch ist, noch sicher im Laufe dieses Monates erfolgen wird, gemäß der mit Allerhöchster Entschließung Seiner k. k. apostolischen Majestät vom 24. Dezember 1851 erhaltenen Ermächtigung erklärt: „der neue Zolltarif habe, ungeachtet des Zurückbleibens der Hinausgabe desselben in anderen Sprachen, mit dem 1. Februar 1852 in dem ganzen Umfange des Zollgebietes in Wirksamkeit zu treten."

Baumgartner m. p.

24.

Erlaß des Justizministeriums vom 21. Jänner 1852,

(im Reichs-Gesetzblatte, V. Stük, Nr. 24, ausgegeben am 24. Jänner 1852),

wodurch bekannt gemacht wird, daß in Folge Allerhöchster Entschließung vom 17. Jänner 1852 die General-Prokuratur am Obersten Gerichts- und Kassazionshofe aufzuhören habe.

Seine k. k. apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschließung vom 17. Jänner 1852 anzuordnen geruhet, daß bei dem Umstande, als künftighin in Gemäß-

lenia o nieważność bez różnicy, czy dzień do rozprawy już dawniej został przeznaczony, czy nie, rozstrzygać winien w posiedzeniu tajnem bez przyzwania prokuratora rządowego i oskarzonego, lub obrońcy jego, raczył Najjaśniejszy Pan, Jego Ces. Król. Mość, Najwyższem postanowieniem Swojem z dnia 17. Stycznia 1852 nakazać, ażeby zniesioną została prokuratoryja jeneralna wraz z adwokatami jeneralnymi przy najwyższym trybunale sądowym i kasacyjnym.

Krauss m. p.

25.

Obwieszczenie Rządu krajowego z dnia 27. Stycznia 1852,

jako wymiar stopy procentowej od pożyczek z funduszu rezerwowego galicyjskiego stanowego towarzystwa kredytowego przedłuża się jeszcze na rok jeden, t. j. do końca Stycznia 1853 r.

Podług §. 178. regulaminu dla dyrekcyi galic. stanowego towarzystwa kredytowego, który ogłoszono okólnikiem gubernijalnym z dnia 24. Czerwca 1842 za l. 40272 *) część funduszu rezerwowego w listach zastawnych nielokowana, tudzież wszelkie tego funduszu pieniądze do dyspozycyi będące, wszelkie antycypacyje i kwoty pieniężne długo po terminie nie podnoszone, mają być korzystnie użyte wypożyczaniem na listy zastawne, eskontowaniem wylosowanych listów zastawnych i wykupnem kuponów jeszcze nieprzypadłych, wreszcie, gdyby do rzeczonych czynności nie nadarzyła się sposobność, wypożyczeniem na publiczne papiery krajowe, lub na zastaw złota i srebra w sztabach, w złotych monetach krajowych, tudzież w złotych i srebrnych monetach zagranicznych, a to na procent po 4 od sta rocznie.

Podług obwieszczenia Rządu krajowego z dnia 18. Stycznia 1851 za l. 59661 **), stopa procentowa dla rzeczonych w powołanym paragrafie pożyczek, eskontów i t. d. podwyższoną została ze czterech na pięć od sta, a dyrekcyję towarzystwa kredytowego upoważniono do zawierania, począwszy od dnia 1. Lutego 1851 do końca Stycznia 1852, umów na tę podwyższoną stopę procentową bez naruszenia praw już nabytych.

Na prośbę dyrekcyi towarzystwa kredytowego, i za przyzwoleniem wydziału stanowego, upoważnienie to przedłuża się do końca Stycznia 1853.

Gołuchowski m. p.

---

*) W Zbiorze ustaw prowinc. z r. 1842, (oddział I.), nr. 99, str. 310.

**) W Dzienniku praw krajow. z r. 1851, cz. IV., nr. 27, str. 89.

heit der kaiserlichen Verordnung vom 11. Jänner 1852, §. 12 (Nr. 5, R. G. B.), der Kassazionshof alle Nichtigkeitsbeschwerden ohne Unterschied, ob der Tag der Verhandlung schon früher anberaumt worden sei oder nicht, ohne Beiziehung der Staatsanwaltschaft und des Angeklagten oder seines Vertheidigers in nicht öffentlicher Sitzung entscheiden soll, die General-Prokuratur mit den General-Advokaten am Obersten Gerichts- und Kassazionshofe aufzuhören habe.

Krauß m. p.

25.

Kundmachung des Landesguberniums vom 27. Jänner 1852,

wodurch das für Darleihen aus dem Reservefonde der galizisch-ständischen Kredit-Anstalt erhöhete Perzenten-Ausmaß auf die weitere Dauer Eines Jahres, das ist bis Ende Jänner 1853 erstreckt wird.

Nach §. 178 des mit dem Gubernial-Kreisschreiben vom 24. Juni 1842 Z. 40272*) kund gemachten Reglements für die Direkzion der galizisch-ständischen Kredit-Anstalt ist der in Pfandbriefen nicht angelegte Theil des Reservefondes, so wie alle disponiblen Gelder dieses Fondes, der Vorauszahlungen und der lange nach dem Termine nicht erhobenen Beträge durch Darleihen auf Pfandbriefe, Eskomptirung verloster Pfandbriefe und Ankauf noch nicht fälliger Coupons, endlich wenn sich zu den oben besagten Geschäften keine Gelegenheit ergibt, durch Darleihen auf inländische Staatspapiere, auf Gold- und Silberbarren, auf inländische Goldmünzen, dann auf ausländische Gold- und Silbermünzen à 4 Perzent jährlich nutzbringend zu verwenden.

Laut hierseitiger Kundmachung vom 18. Jänner 1851, Z. 59661**) ist das Perzenten-Ausmaß für die im angezogenen Paragraphe erwähnten Darleihen, Eskomptirungen u. s. w. von vier auf fünf von Hundert erhöhet und die Direkzion der Kredit-Anstalt ermächtiget worden, dieses höhere Perzent-Ausmaß, ohne Präjudiz für schon erworbene Rechte, vom 1. Februar 1851 angefangen bis letzten Jänner 1852, zu stipuliren.

Ueber Anlangen der Direkzion der Kredit-Anstalt und mit Zustimmung des landständischen Ausschußes wird diese Ermächtigung bis Ende Jänner 1853 hiemit erstreckt.

Goluchowski m. p.

---

*) In der Provinzial-Gesetzsammlung vom Jahre 1842, (I. Abtheilung), Nro. 99, Seite 310.

**) Im Landes-Gesetzblatte vom Jahre 1851, IV. Stück, Nr. 27, Seite 89.

26.

Rozporządzenie Rządu krajowego z dnia 30. Stycznia 1852,

wydane do naczelników dwunastu obwodów wschodnich, tudzież magistratu lwowskiego (za równoczesnem uwiadomieniem naczelników komisyi gubernijalnej w Krakowie i obwodu bukowińskiego w Czerniowcach dla wydania takiegoż rozporządzenia),

z oznaczeniem czasu, od którego począwszy przepisy objęte §fem 31. najwyższego postanowienia z dnia 15. Maja 1851 (w Dzienniku praw kraj. część XV. nr. 91. str. 285), **opiewające o wymiarze wynagrodzenia ze skarbu za żywienie żołnierzy w czasie pochodu, obowiązywać mają.**

Wysokie Ministerstwo spraw wewnętrznych, porozumiawszy się z wys. Ministerstwami wojny i skarbu, rozporządziło, iż przepisy objęte §fem 31. najwyższego postanowienia z dnia 15. Maja 1851, opiewającego o kwaterunku wojska, co do wymiaru wynagrodzenia ze skarbu publicznego za żywność (objad) podczas pochodu dawaną żołnierzowi, od feldwebla i równych jemu szarż idąc nadół, mają wejść w wykonanie od 1. Czerwca 1852, że zatem to wynagrodzenie, zamiast podług rozporządzenia Ministrowskiego z dnia 25. Maja r. z. (Dzienn. praw państwa z r. 1851 nr. 143 *) od owego dnia, na zasadzie przepisanego corocznego wyrachowania cen trzech ćwierci funta wiedeńskiego wołowego mięsa uiszczane być powinno.

O czem Rząd krajowy w skutek rozporządzenia wysokiego Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 19. Stycznia r. b. za l. 801-107 i z odniesieniem się do rozporządzenia swego, z dnia 16. Czerwca r. z. za l. 23102 **) udziela .....WMPanu wiadomość z tem wezwaniem, abyś w tej mierze jak najrychlej poczynił stosowne zarządzenia, ażeby przepisy zawarte w §. 31. powołanego najwyższego postanowienia, poczynając od oznaczonego terminu (dnia 1. Czerwca 1852), nieomylnie w wykonanie wprowadzić.

Gołuchowski m. p.

---

*) Dziennik praw krajow. z r. 1851, cz. XIX., nr. 124, str. 525.

**) W Dzienniku praw krajow. cz. XVII., nr. 95, str. 478.

26.

Erlaß des Landesguberniums vom 30. Jänner 1852,

an die zwölf östlichen Kreisvorsteher und den Magistratsvorsteher in Lemberg, (unter gleichzeitiger Eröffnung an den Vorsteher der Gubernial-Kommission in Krakau und den Bukowinaer Kreisvorsteher in Czernowitz, zur gleichmäßigen Verfügung),

wodurch der Zeitpunkt festgesetzt wird, von welchem an die in dem §. 31. der Allerhöchsten Vorschrift vom 15. Mai 1851 (XV. Stück des Landes-Gesetzblattes Nr. 91, Seite 285) enthaltenen Bestimmungen über die Ausmittlung der Vergütung aus dem Staatsschatze für die Verpflegung der Militär-Mannschaft auf dem Durchzuge in Wirksamkeit zu treten haben.

Das hohe Ministerium des Inneren hat im Einvernehmen mit den hohen Ministerien des Kriegswesens und der Finanzen vecordnet, daß die in dem §. 31. der Allerhöchsten Vorschrift über die Einquartierung des Heeres vom 15. Mai 1851 enthaltenen Bestimmungen über die Ausmittlung der Vergütung aus dem Staatsschatze für die dem Manne vom Feldwebel und den gleichgestellten Chargen abwärts auf dem Durchzuge zu verabreichende Verpflegung (Mittagskost) vom 1. Juni 1852 an, in Vollzug gesetzt werden, somit diese Vergütung, statt nach dem Ministerialerlaße vom 25. Mai v. J. (Reichs-Gesetzblatt Nr. 143 vom Jahre 1851 *) von jenem Tage an, auf Grund der vorgeschriebenen alljährigen Ermittlungen des Preises von drei viertel Wiener Pfund Rindfleisch geleistet werde.

Hievon werden Euere .... in Folge Erlaßes des hohen Ministeriums des Innern vom 19. Jänner d. J. Z. 801-107 und mit Beziehung auf den hierortigen Erlaß vom 16. Juni v. J. Z 23102 **) mit der Aufforderung in Kenntniß gesetzt, die hierauf bezüglichen Einleitungen schleunigst zu treffen, damit die Bestimmungen des §. 31. der bezogenen Allerhöchsten Vorschrift mit dem anberaumten Zeitpunkte (1. Juni 1852) zuverläßig in Wirksamkeit treten.

Goluchowski m. p.

---

*) Landes-Gesetzblatt vom Jahre 1851, XIX. Stück, Nr. 124, Seite 525.

**) Eben daselbst XVII. Stück, Nr. 95, Seite 478.